

te lenigen, en hij voegde de daad bij het woord Ik leerde hem kennen als een der flinksten en edelsten, als een man met een warm hart en helder hoofd! O, het doet zoo goed bij al die egoïsten, die men kent, iemand te ontmoeten met wien men zoo volkomen sympathiseert.. Zulke karakters treft men zoo zeldzaam aan”.

Is de lezing van deze woorden van den vriend over den vriend niet een verkwikking van het gemoed? Uiterlijk leek Marten Mees velen ontoegankelijk; hij was een te krachtige natuur om zich naar buiten veel bloot te geven. Maar hoe zijn karakter was, blijkt uit niets zoozeer als uit deze woorden door een man van even hoog karakter als teeder gemoed over hem geschreven.

Wilde men hem als een man van zaken in zijn kracht leeren kennen, dan moest men hem bijwonen in besprekingen over ingewikkelde kwesties van beheer of administratie in een der zaken, waaraan hij als commissaris verbonden was. Zijn opmerkingen over gewichtige details, zijn scherpzinnige en heldere adviezen moest men bewonderen; zij verbaasden in de laatste jaren bij een man van zoo hoogen leeftijd. Voor den niet-industrieel, vooral voor den bedachtzamen financier, is het wel eens moeilijk zich te denken in de betrekkelijke gemakkelijheid, waarmede de fabrikant, als hij dit voor den goeden gang of de uitbreiding zijner zaken noodig acht, over het vastleggen van groote kapitalen heenstapt; Marten Mees kon in zulke gevallen goedig plagend 's Predikers waarschuwing tegen de begeerlijkheid aanhalen, na kennisneming van de motieven gaf hij met een warmte — die veel voorzichtige jongeren ten voorbeeld kon wezen — zijn steun. De directiën der Rotterdamsche reederijen zullen van zijn ruimen blik mede kunnen spreken; hoe verheugde hij zich in hun bloei! Terwijl hij aan den eenen kant wel eens waarschuwde tegen overschatting van het belang van Rotterdam's transitoverkeer voor die stad, waardeerde hij aan de andere zijde hoogelijk den grootschen opzet van den nieuwen Waalhaven-aanleg, zooals de ontwerper dier plannen De Jongh en een voortvarend Gemeentebestuur zich dien dachten. Kleine overwegingen waren hem vreemd.

Als medewerker aan De Economist en andere periodieken en dagbladen schreef Marten Mees over tal van economische en financiële kwesties, als lid van de Kamer van Koophandel en